

Arbejderrepræsentant og Raadgiver for denne:

Formanden for Sømændenes Forbund i Danmark, *C. Borgland*, Repræsentant.

Formanden for Søfyrbødernes Forbund i Danmark, *G. Hegner*, Raadgiver.

Delegationens Sekretær:

Sekretær i Ministeriet for Handel, Industri og Søfart, cand. jur. *Ejner Lysgaard*.

Konferencens Aabningsmøde

indledtes med en Tale af Styrelsesraadets Formand, *Walter A. Ridell*, Canada, der udtalte, at Afholdelsen af denne fjerde Søfartskonference viste, at Traditionen for at holde særlige Søfartskonferencer nu syntes fastslaaet. Formanden gennemgik derefter samtlige de paa Dagsordenen optagne Spørgsmaal, idet han gjorde Rede for den Behandling, disse havde været underkastet paa Søfartskonferencen i 1929 og det forberedende tekniske Søfartsmøde i 1935. Han udtalte sluttelig Haabet om, at den Forsonlighedens Aand, der i den paritetiske Søfartskommission (Joint Maritime Commission) havde ført til Enighed mellem Skibsredere og Sømænd med Hensyn til Sammenkaldelsen af denne Konference, og som ogsaa havde været fremherskende under det forberedende Søfartsmøde i 1935, vilde præge Konferencens Forhandlinger og dermed sikre dens Succes.

Efter en kort Tale af den argentinske Udenrigsminister *Saavedra Lamas*, der i sin Egenskab af Præsident for Folkeforbundets Delegeretforsamling var indbudt til at overvære Aabningsmødet, foretoges

Valg af Præsidium.

Efter Forslag af den belgiske Regeringsrepræsentant *Jaspar* valgtes Konferencen enstemmigt Norges Førstedelegerede, Højesteretsjustitiarius *Paal Berg*, til Præsident.

I sin Takketale udtalte Præsidenten bl. a., at han ansaa denne Konference for maaske at være den vigtigste Søfartskonference, der var blevet afholdt under den internationale Arbejdsorganisations Auspicier. Ikke blot var Konferencens Dagsorden meget vægtig, men nogle af dens Spørgsmaal havde nu været under Overvejelse i en Aarrække, og Søfolk over hele Verden havde med Spænding imødeset disse Spørgsmaals endelige Løsning.

Præsidenten nævnte de af Arbejdsbureauet udarbejdede Rapporter, der skulde benyttes som Basis for Diskussionen af Dagsordenens forskellige Punkter, og udtalte i denne Forbindelse, at man maatte være klar over, at en international Overenskomst næppe kunde ventes at naa op til den højeste Standard, der er gældende i de mest fremskredne Lande. Paa den anden Side maatte man dog erindre, at det uafhængige nationale Fremskridt sandsynligvis vilde gaa i Staa, saafremt der ikke ved Overenskomst mellem de forskellige Lande skabtes visse internationale Minimumskrav.

En international Overenskomst havde saaledes to Formaal, dels at fastslaa det størst mulige Fremskridt, der i Øjeblikket kunde opnaas paa en bred Basis, dels samtidig at danne en solid Klippe, paa hvilken yderligere Fremskridt kunde bygges i Fremtiden, baade nationalt og internationalt.

Til Vicepræsidenter valgtes den canadiske Regeringsrepræsentant *Rogers*, den engelske Arbejdsgiverrepræsentant *Garrett* og den spanske Arbejderrepræsentant *Tomás Taengua*.

Da saavel *Rogers* som *Tomás Taengua* maatte forlade Konferencen inden dennes Afslutning, blev senere henholdsvis den australske Regeringsrepræsentant *East* og den franske Arbejderrepræsentant *Ehlers* valgt til Vicepræsidenter i deres Sted.